

S'escolten tambors propers

Fixem-nos, només, en aquell espai que era l'antiga Biblioteca Municipal des de 1935. Hi teníem dues sales, amb noms respectables d'Artur Vinardell i Fidel Aguilar. Hi hem viscut una època molt educadora, tot i ser uns anys grisos i negres, com deia l'eslògan oficial: podies entrar-hi, potser, per inèrcia, i en sorties amb algun criteri cultural. La diversitat era un atractiu, des de contemplar abundant pintura de l'Escola d'Olot fins a un estranyot pintor que només presentava tempestes del mar del Nord, i exposicions de filatèlia, i uns treballs escolars que motivaven famílies senceres, i un altre dia Carles Vivó i Jordi Soler presentaven el divertiment Insòlit; després venien els avenços artístics dels deixebles d'aquell estimat professor Joan Orihuel; i l'obra conjunta d'uns principiants com eren Torres Monsó, escultor, de 19 anys, i Ernest Dalmau, pintor, de 18 anys. Més endavant, la sala Fidel Aguilar ja va acollir la vitalitat i la lluita de l'Associació Democràtica d'Artistes de Girona (ADAG), que ens va fer veure i tocar la degradació de la Devesa de Girona. Les sales de la Rambla ens semblaven eternes, per ser populars i per ser educadores. Però el seu destí va canviar notablement: una és ara Oficina de Turisme i l'altra es va transformar en sala exclusivament dedicada a l'art contemporani. Ara no és concorreguda, no és popular, el gran públic la té oblidada; senzillament, no atrau. Persones directives i promotores de l'art contemporani a Girona han reconegut fa temps que aquest fet «és una crua realitat» i ho han expressat en aquests termes: «Pel que fa al costum i a la recepció de l'art contemporani no s'observa un públic sòlid, encara menys, militant.» (Diari de Girona, 7-4-20). Qualsevol proposta, canvi, desig o actuació a favor de la Rambla de la Llibertat ha de començar inevitablement posant l'enteniment en una nova valoració i estima de les dues sales de la «Biblioteca». La Rambla es mereix aquesta renovació. I el mateix desig i la mateixa voluntat ja haurien de començar a pensar en un Centre d'Interpretació de la ciutat de Girona, tema que porta un cert retard respecte a la nostra geografia més propera. Continuarem.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/06/24/s-escolten-tambors-propers-131778851.html>